

[Niels Anker Kofoed]

en aftale om salg fra Danmark til udlandet, kunne det tænkes, at domstolene ville anvende dansk lovgivning og dermed også den ufravigelighedsregel, som er i lovforslaget.

For mig at se kan der opstå et andet, endnu vanskeligere problem, hvis parterne direkte i kontrakter vedtager, at dansk ret skal anvendes.

Jeg vil derfor på den baggrund bede justitsministeren om lidt nærmere at uddybe, hvorfor det ikke får uheldig betydning for dansk eksport.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal kun meddele, at Fremskridtspartiet vil stemme nej til ændringsforslag nr. 1 og ja til de fire øvrige.

Justitsministeren (H.P. Clausen):

Hr. Niels Anker Kofoed stillede et konkret spørgsmål, som jeg gerne vil besvare. Det er jo svært stof, vi har med at gøre her, og jeg må bruge et par minutters tid på at klarlægge den problematik, som hr. Niels Anker Kofoed ser og ønsker belyst omkring § 13, nemlig spørgsmålet om betydningen for danske eksportvirksomheder af denne regel i lovforslaget, altså § 13, om, at man ikke ved aftale kan begrænse mellemhandleres ret til regres mod producenter.

Denne regel har som bekendt til formål at beskytte mellemhandlere mod aftaler, hvorved producenten fraskriver sig sit ansvar og dermed reelt vælter produktansvaret over på mellemhandlerne. Justitsministeriet har tidligere – som også hr. Niels Anker Kofoed nævnte det – i et svar til Folketingets Retsudvalg sagt, at i almindelighed vil det være lovgivningen på skadestedet eller på skadelidtes bopæl, som afgør, om producenten gyldigt kan fraskrive sig sit ansvar for det defekte produkt. Hvis f.eks. en dansk producent sælger en vare til USA, og hvis en amerikansk forbruger kommer til skade som følge af, at der er en defekt ved varen, vil det være amerikansk ret, der afgør, om grossisten eller detailhandleren i USA ikke skal have ret til regres mod den danske producent. Det er amerikansk ret, der er gyldig med hensyn til dette spørgsmål.

Dermed er der ikke gjort noget indgreb i den adgang, som parterne i den internationale handel har til at aftale, at et bestemt lands ret skal anvendes ved bedømmelsen af deres kontrakt.

Det vil sige, at hvis parterne vælger at aftale, at dansk ret skal anvendes, så bliver de naturligvis også bundet af reglen om, at man ikke gyldigt på forhånd kan udelukke mellemhandlere fra at rejse krav mod producenterne. I disse tilfælde er det så naturligvis den danske producents eget valg, om han vil være bundet af dansk ret og dermed af den omtalte ufravigelighedsregel, og jeg ser ingen grund til at foretage indgreb i denne ret for parterne til selv at bestemme lovvalget for kontrakten som helhed. Det er det, parterne kan.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 55 stemte for, 73 imod.

§§ 3–9

vedtoges uden afstemning.

§ 10

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 10 og overskriften hertil udgår, var dermed vedtaget.

§§ 11–13, ændringsforslag nr. 3, § 14, således ændret, ændringsforslag nr. 4 om indsættelse af en ny paragraf og overskrift, § 15, ændringsforslag nr. 5 om indsættelse af en ny paragraf samt §§ 16 og 17

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien.